

SZÓL A HARANG

Szól a harang:
Giling-galang.
Hull a hajnal friss harmatja,
Kél az Isten dicső napja.
Fű, fa, virág, ébredjetek!
Hajtsátok meg a fejetek!

Zümmögj, bogár! Meghallgatja
Mindnyájunknak édes Atyja.
Szállj, pacsirta, szállj magasan,
Imádkozzál, kis madaram!
Csörögj, patak, sóhajts, erdő:
Dicsértessék a teremtő!

Két kezedet összetéve,
Ember, fohászt küldj az égbe!
Aki gondot visel rátok,
A jó Istent imádjátok!
Szól a harang.
Giling-galang.

Giling-galang,
Szól a harang,
Aranyszárnyú kis méhecskék
Kinn a rétet már ellepték.
Gyűjtögeti mind a mézet,
Szorgalommal szép az élet.

A hangya is sűrög-forog:
Sok a dolog, sok a dolog.
Munkálkodjál, szántóvető,
Dús barázdát nyit a mező.
Orcád hulló verejtéke:
Édes öröm, csendes béke.

Minden fényes csöppje drága:
Családodnak boldogsága.
Sárga kalász, rengő búza
Munkádat megkoszorúzza.
Szól a harang:
Giling-galang.

Giling-galang,
Szól a harang.
Nézd csak, amott az ég alja
Földre hajlik, csókolgatja.
Ez a föld itt a szülőfölded,
Ez ringatta a bölcsődöt.

Sírodnak is itt nő fája,
Hűséges is légy hozzája!
Őseidnek piros vére,
Mint a harmat, hullt rögére.
Azért piros annyi rózsza,
Azért terem úgy a róna.

Azért legszebb ez az ország...
Légy te napja, szent szabadság!
Örök fénnel ragyogj rája,
Hadd viruljon minden tája!
Szól a harang:
Giling-galang.